Mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu minimalnog pokrića gubitka za neprihodujuće izloženosti

(COM(2018) 134 final – 2018/0060 (COD))

i o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o pružateljima usluge servisiranja kredita, kupcima kredita i naplati kolaterala

(COM(2018) 135 final – 2018/0063 (COD))

(2018/C 367/09)

Izvjestitelj: **Juan MENDOZA CASTRO**

Zahtjev za savjetovanje:	Vijeće Europske unije, 24.4.2018.;
	Europski parlament, 19.4.2018.
Pravni temelj:	članak 114. i članak 53. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije
Nadležna stručna skupina:	Stručna skupina za ekonomsku i monetarnu uniju te ekonomsku i socijalnu koheziju
Datum usvajanja u Stručnoj skupini:	27.6.2018.
Datum usvajanja na plenarnom zasjedanju:	11.7.2018.
Plenarno zasjedanje br.:	536
Rezultat glasovanja (za/protiv/suzdržani):	145/0/2

1. Zaključci i preporuke

Paket mjera o lošim kreditima

1.1. EGSO pozdravlja paket Komisije, glavni instrument EU-a u nastojanjima da riješi kontinuirani problem loših kredita, ključan za ostvarivanje napretka u uspostavi bankarske unije.

1.2. Financijske institucije EU-a ostvarile su napredak u pogledu kvalitete kreditnih portfelja, kao i u pogledu ukupne količine loših kredita; međutim, potrebno je poduzeti dodatne mjere na razini EU-a kako bi se spriječilo nagomilavanje loših kredita u budućnosti.

1.3. U svakoj usporedbi razine loših kredita u EU-u treba uzeti u obzir činjenicu da su banke u nekim zemljama primile znatne državne potpore u ranijim fazama krize (2008. – 2012.), dok druge to nisu mogle zbog promjena u pravilima o državnim potporama.

1.4. EGSO skreće pozornost na socijalne posljedice financijske krize u pogledu isključivanja, socijalne pravde i prepreka dovršetku unutarnjeg tržišta.

1.5. Uklanjanje dugova umanjene vrijednosti s računa financijskih institucija ključno je kako bi se izbjegle posljedice prezaduženosti u budućnosti. EGSO također poziva kreditne institucije na odgovorno kreditiranje.

Zakonom propisani bonitetni zaštitni mehanizmi

1.6. EGSO se slaže s primjenom zakonom propisanih bonitetnih zaštitnih mehanizama kao zaštitnom mjerom kojom se jamči dostatno pokriće po kreditima za buduće loše kredite.

1.7. EGSO prima na znanje Komisijino obrazloženje prijedloga te dodaje da bi se zaštitni mehanizmi mogli opravdati različitim ciljevima računovodstvenog okvira u vezi s bonitetnim propisima.

1.8. Međutim, EGSO također mora naglasiti sljedeće:

— pristupom utemeljenim na jedinstvenom rješenju za sve ne uzimaju se u obzir razlike koje i dalje postoje u nacionalnim građanskim pravima i trajanju postupaka na građanskim sudovima;

— rokovi za rezerviranja za nove loše kredite mogu natjerati banke da ih brzo prodaju, umjesto da čekaju da se poduzeće/društvo u financijskim poteškoćama vrati u održivije stanje.

1.9. Komisija bi, po mogućnosti, trebala uzeti u obzir poseban položaj manjih i specijaliziranih poduzeća s manje složenom imovinskom strukturom.

1.10. EGSO smatra da MSFI 9 treba biti obvezan za sve banke EU-a.

1.11. EGSO predlaže provođenje posebne analize učinka kojoj će cilj biti procijeniti mogući učinak predložene uredbe na banke, na prijenos kredita na kućanstva, na MSP-ove i na rast BDP-a.

1.12. EGSO napominje da je ESB već izdao svoju dopunu bez razmatranja pravila u okviru stupa 1. koja će izdati Parlament/Vijeće/Komisija i bez čekanja na smjernice Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA).

Razvoj sekundarnih tržišta

1.13. EGSO uvažava da Komisija nudi odgovor na mnoge probleme povezane s rascjepkanim sekundarnim tržištima za loše kredite u EU-u te ističe konkretne prijedloge u tom pogledu. Međutim, Odbor smatra da regulatori ne smiju poticati prodaju loših kredita.

1.14. U pogledu posljedica prijenosa kredita EGSO predlaže sljedeće:

— zaštita potrošača: općenito pozdravlja prijedloge Komisije. Nadležna tijela moraju obraćati pozornost na posebne mjere i preporuke za zaštitu prava dužnika;

— zaštita radnika: nadležna tijela moraju uzeti u obzir mobilnost i zaštitu radnika poduzeća uključenih u prijenose poduzeća u skladu s pravom EU-a i nacionalnim pravom.

Ubrzana izvansudska naplata kolaterala

1.15. EGSO naglašava, u pozitivnom smislu, pravo na pošteno suđenje pred nacionalnim sudom ako je potrebno i ako se primjena tog postupka u skladu s predloženim u direktivi ograniči.

1.16. U mnogim je državama članicama naplata već učinkovita. Rješenje za problem loših kredita uglavnom leži u jačanju sudskih postupaka u cijelom EU-u.

2. **Prijedlozi Europske komisije**

2.1. Komisija je 14. ožujka predstavila Prijedlog uredbe ([1]) o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu minimalnog pokrića gubitka za neprihodujuće izloženosti, zajedno s Prijedlogom direktive ([2]) o pružateljima usluge servisiranja kredita, kupcima kredita i naplati kolaterala.

([1]) COM(2018) 134 final – Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu minimalnog pokrića gubitka za neprihodujuće izloženosti.

([2]) COM(2018) 135 final – Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o pružateljima usluge servisiranja kredita, kupcima kredita i naplati kolaterala.

2.2. Oba prijedloga popraćena su radnim dokumentima službi Komisije i procjenama učinka, a na isti dan Komisija je objavila i Drugo izvješće o napretku ([3]) u smanjenju loših kredita u Europi i Nacrt ([4]) s tehničkim smjernicama za osnivanje nacionalnih društava za upravljanje imovinom.

2.3. Ti prijedlozi važne su sastavnice napora koje Komisija ulaže u jačanje europske ekonomske i monetarne unije (EMU) i ključne su za dovršetak bankarske unije. Rješavanje problema visokih razina loših kredita i neprihodujućih izloženosti i njihova mogućeg akumuliranja u budućnosti sastavni je dio napora koje Unija ulaže kako bi dodatno smanjila rizike u bankarskom sustavu i omogućila bankama da se usredotoče na kreditiranje poduzeća i građana.

2.4. U prijedlogu uredbe Komisija predlaže da se uspostavi zakonom propisan bonitetni zaštitni mehanizam uvođenjem zajedničkih minimalnih razina pokrića za novoodobrene kredite koji postanu loši, a u cilju sprječavanja prekomjernog nagomilavanja loših kredita bez dostatnog pokrića gubitka u bilancama banaka, čime će se olakšati njihova sanacija.

2.5. U prijedlogu direktive Komisiji je cilj povećati učinkovitost postupaka naplate duga uvođenjem posebnog zajedničkog postupka ubrzane izvansudske naplate kolaterala. Prijedlogom se također potiče razvoj sekundarnih tržišta za nenaplative kredite usklađivanjem zahtjeva i stvaranjem jedinstvenog tržišta za usluge kreditiranja i prijenos bankovnih kredita na treće strane diljem EU-a.

3. **Opće napomene**

3.1. EGSO pozdravlja paket Komisije, glavni instrument EU-a u nastojanjima da riješi kontinuirani problem loših kredita ([5]), ključan za ostvarivanje napretka u uspostavi bankarske unije.

3.2. S obzirom na to da su solventnost i stabilnost u financijskom sustavu ključni za EU, velika količina loših kredita nagomilana u bankama nekih država članica tijekom krize i naknadne recesije loša je za financijski sustav u cjelini, štetna je za gospodarstvo i u nekim je slučajevima rezultirala velikim troškovima za porezne obveznike.

3.3. Posljednjih godina financijske institucije EU-a ostvarile su napredak u pogledu kvalitete kreditnih portfelja, kao i u pogledu ukupne količine loših kredita; međutim, razina loših kredita i dalje je visoka i iznosi 813 milijardi EUR bruto ([6]). Banke i nadzorna tijela imaju potrebne alate za smanjivanje broja kredita u statusu neispunjavanja obveza ili umanjene vrijednosti, ali potrebne su dodatne mjere na razini EU-a kako bi se spriječilo njihovo nagomilavanje u budućnosti.

3.4. EGSO ističe da su banke u nekim zemljama primile znatne državne potpore u ranijim fazama krize (2008. – 2012.), dok druge to nisu mogle zbog promjena u pravilima o državnim potporama za financijski sektor. Iz tog bi razloga u svim usporedbama razine loših kredita trebalo uzeti u obzir te razlike.

3.5. EGSO skreće pozornost na socijalne posljedice financijske krize u smislu isključivanja, socijalne pravde i prepreka dovršetku unutarnjeg tržišta. U nekim državama članicama loši krediti odraz su ozbiljnosti utjecaja na obitelji i MSP-ove, uključujući njihovu izloženost riziku od gubitka svojih domova i podložnost ovrsi.

3.6. Uklanjanje dugova umanjene vrijednosti s računa financijskih institucija ključno je kako bi se izbjegle posljedice prezaduženosti u budućnosti i plan Vijeća Ecofin mora doprinijeti tom cilju. EGSO također poziva na odgovorno kreditiranje, što će od kreditnih institucija zahtijevati da obraćaju veću pozornost na potrebe i situaciju njihovih pojedinačnih dužnika te da pronađu financijski instrument koji će najbolje odgovarati okolnostima svakog od njih. ([7])

([3]) COM(2018) 133 final – Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću i Europskoj središnjoj banci – Drugo izvješće o napretku u smanjenju loših kredita u Europi.

([4]) SWD(2018) 72 final – Nacrt za osnivanje nacionalnih društava za upravljanje imovinom – Radni dokument službi Komisije priložen Komunikaciji Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću i Europskoj središnjoj banci – Drugo izvješće o napretku u smanjenju loših kredita u Europi.

([5]) Zaključci Vijeća o akcijskom planu za rješavanje problema loših kredita u Europi (11. srpnja 2017.).

([6]) Podaci iz prikaza rizika EBA-e za četvrto tromjesečje 2017.

([7]) *EESC Opinion on Credit and social exclusion in an affluent society* („Mišljenje EGSO-a o kreditiranju i socijalnoj isključenosti u društvu obilja") (SL C 44, 16.2.2008., str. 74.).

4. **Posebne napomene**

4.1. ***Zakonom propisani bonitetni zaštitni mehanizmi***

4.1.1. EGSO se slaže s primjenom zakonom propisanih bonitetnih zaštitnih mehanizama kao zaštitnom mjerom kojom se jamči dostatno pokriće po kreditima za buduće loše kredite.

4.1.2. Kako bi se smanjio broj loših kredita i neprihodujućih izloženosti ([8]), predložena izmjena Uredbe o kapitalnim zahtjevima obuhvaća progresivne rokove za osigurane (do osam godina) i neosigurane (dvije godine) kredite.

4.1.3. Obrazloženje Komisije za prijedlog je sljedeće ([9]):

— postupanje u vezi s kreditnim gubitkom ne mora uvijek biti prikladno s bonitetnog stajališta koje ima drukčiji opseg, cilj i svrhu;

— očekuje se da će MSFI 9 ([10]) donijeti bolju usklađenost s bonitetnim standardima od MRS-a 39 ([11]) i da će doprinijeti rješavanju pitanja zakašnjelih i nedostatnih rezervacija jer djeluje po načelu „očekivanog gubitka". Međutim, novi standard i dalje ostavlja diskrecijski prostor u evaluaciji loših kredita i temeljnog kolaterala, a posljedično i u utvrđivanju odredbi;

— bonitetni propisi ovlašćuju nadzorno tijelo za bankarstvo da utječe na razinu rezerviranja banke (uključujući u pogledu loših kredita) unutar granica primjenjivog računovodstvenog okvira i da zahtijevaju određene prilagodbe izračuna regulatornog kapitala te banke. Međutim, nadzorno tijelo može primjenjivati obvezujuće mjere i zahtjeve samo na osnovi svakog pojedinačnog slučaja, ovisno o pojedinačnim okolnostima banke (koje se nazivaju mjere stupa 2.);

— pojedinačno oblikovane nadzorne mjere na osnovu procjene nadležnog nadzornog tijela svakog pojedinačnog slučaja prikladne su za rješavanje posebnih rizika pojedinih banaka povezanih s lošim kreditima.

4.1.4. EGSO dodaje da bi se zaštitni mehanizmi mogli opravdati različitim ciljevima računovodstvenog okvira u vezi s bonitetnim propisima.

4.1.5. Međutim, EGSO također mora naglasiti sljedeće:

— predloženom uredbom koja slijedi pristup utemeljen na jedinstvenom rješenju za sve ne uzimaju se u obzir razlike koje i dalje postoje u nacionalnim građanskim pravima i trajanju postupaka na građanskim sudovima;

— kalendar za rezerviranja novih loših kredita može natjerati banke da ih brzo prodaju, umjesto da čekaju da se poduzeće/društvo u financijskim poteškoćama vrati u održivije stanje. To bi moglo smanjiti mogućnost restrukturiranja duga i davanja druge prilike poduzetnicima, uz mogući negativan socijalni učinak i negativan učinak na stopu zaposlenosti;

— prema jednoj analizi ([12]), istodobno uvođenje MSFI-ja 9 i bonitetnih zaštitnih mehanizama za neprihodujuće izloženosti vjerojatno će snažnije utjecati na manja i specijalizirana poduzeća s manje složenom imovinskom strukturom. Komisija treba razmotriti je li potrebno uskladiti prijedlog kako bi se taj problem riješio.

([8]) Definicija Europskog nadzornog tijela za bankarstvo: „Neprihodujuća izloženost svaka je izloženost koja je dospjela više od 90 dana ili se vjerojatno neće otplatiti bez unovčenja kolaterala, čak i kada nije prepoznat kao kredit u statusu neispunjavanja obveza ili umanjene vrijednosti. U skladu s člankom 178. Uredbe o kapitalnim zahtjevima i primjenjivim računovodstvenim okvirom, izloženosti u statusu neispunjavanja obveza i umanjene vrijednosti uvijek se smatraju neprihodujućima. Osim toga, svaka izloženost prema dužniku mora se smatrati neprihodujućom kada njezina bilančna izloženost koja je dospjela više od 90 dana dosegne 20 % dospjelog iznosa ukupne bilančne izloženosti prema tom dužniku („učinak privlačenja"). Ukupna neprihodujuća izloženost dobiva se zbrojem loših kredita, neprihodujućih dužničkih vrijednosnih papira i neprihodujućih izvanbilančnih stavki".

([9]) Savjetodavni dokument o zakonom propisanim zaštitnim mehanizmima.

([10]) Međunarodni standard financijskog izvještavanja. Na snazi od 1.1.2018.

([11]) Međunarodni računovodstveni standardi.

([12]) Eurofinas: odgovor na savjetovanje Europske komisije o zakonom propisanim bonitetnim zaštitnim mehanizmima.

4.1.6. Iako se predloženim zaštitnim mehanizmima mogu ublažiti razlike u rezerviranjima koje proizlaze iz usvajanja različitih računovodstvenih okvira (MSFI 9 za razliku od nacionalnih GAAP-ova ([13])), EGSO smatra da bi MSFI 9 trebao biti obvezan za sve banke EU-a.

4.1.7. EGSO predlaže provođenje posebne analize kojoj će cilj biti procijeniti mogući učinak predložene uredbe na banke, na prijenos kredita na kućanstva, na MSP-ove i na rast BDP-a.

4.1.8. Drugi rizici mogu proizvesti probleme slične onima loših kredita, posebno rizici povezani s teškim, složenim izvedenicama te drugom i trećom razinom oduzete imovine. S obzirom na to, EGSO smatra da te rizike treba uvrstiti na prioritetni popis za smanjenje rizika.

4.1.9. EGSO napominje da je ESB već izdao svoju dopunu bez razmatranja pravila u okviru stupa 1. koja će izdati Parlament/Vijeće/Komisija i bez čekanja na dovršetak smjernica (o kojima se još raspravlja) Europskog nadzornog tijela za bankarstvo. To bi moglo predstavljati povredu načela bolje regulacije. Dopunu ESB-a o lošim kreditima stoga treba prilagoditi budućem okviru stupa 1. o lošim kreditima kako bi se i dalje mogla jamčiti dosljednost europskih pravila.

4.2. ***Mjere za daljnji razvoj sekundarnih tržišta za loše kredite***

4.2.1. U EU-u su transakcije na sekundarnim tržištima razmjerno male. ([14]) Uzroci uključuju fragmentirane propise, zakonodavna ograničenja koja se odnose na nositelje određenih razreda imovine, opseg uključenosti poduzeća za servisiranje i vrsta ulagača (u nekim slučajevima samo druge banke smiju servisirati ili otkupiti loše kredite) i različita stajališta lokalnih banaka i stranih ulagača o gospodarskim izgledima. EGSO smatra da Komisija nudi odgovor na mnoge od tih problema.

4.2.2. Jedan od ključnih izazova tržišta za loše kredite jest nedostatak visokokvalitetnih podataka o lošim kreditima, što rezultira neravnotežom u pogledu informacija. EGSO pozdravlja obrasce za podatke kojima je cilj pružiti jedinstvene i standardizirane podatke za ugovore o lošim kreditima.

4.2.3. Međutim, EGSO smatra da regulatori ne smiju poticati prodaju loših kredita jer bi upravljanje kreditima umanjene vrijednosti unutar banaka moglo podrazumijevati veću vrijednost kroz njihovu naplatu od cijena ostvarenih njihovom prodajom.

4.2.4. EGSO naglašava i podupire sljedeće aspekte prijedloga Komisije:

— **pružatelji usluge servisiranja kredita**. Pravilima na razini cijelog EU-a uspostavljeni su posebni zahtjevi i postupci za odobravanje, odbijanje ili povlačenje odobrenja (članci od 5. do 7.), uključujući „imaju dobar ugled, nisu kažnjavani i nisu u postupku u slučaju nesolventnosti”. Ta pravila također pokrivaju: registar (članak 8.), ugovorni odnos između pružatelja usluge servisiranja kredita i vjerovnika (članak 9.), podugovaranje usluge servisiranja kredita (članak 10.) i prekogranično pružanje usluge servisiranja kredita (članci 11. i 12.);

— **kupci kredita.** Vjerovnik dostavlja sve potrebne informacije o ugovoru o kreditu (članak 13.) u skladu s tehničkim standardima koje će izraditi EBA (članak 14.) i kupci kredita ne smiju podlijegati dodatnim zahtjevima osim onima koji su propisani nacionalnim pravima o prijenosu (članak 15.). Oni kredit mogu izvršiti direktno (članak 18.) ili ga prenijeti (članak 19.);

— **pružatelji usluge servisiranja kredita, kreditne institucije i njihova društva kćeri,** koji imaju aktivnu ulogu u poslovanju povezanom s lošim kreditima, uključeni su u članak 16.;

— **nadzor.** Ključan aspekt jer poziva na primjenu istih pravila u cijelom EU-u, na nadzornu ulogu nadležnih nacionalnih tijela i primjenu administrativnih kazni (članci od 20. do 22.);

([13]) Općeprihvaćena računovodstvena načela.
([14]) KPGM: 100 milijardi EUR, manje od 10 % dospjelog udjela.

— **zaštita podataka.** Za prijenos kredita uvjet je „poštovanje dužnikovih prava i propisa o zaštiti osobnih podataka u skladu s propisima kojima se uređuje ugovor o kreditu" (članak 5. stavak 1. točka (c)).

4.2.5. *Zaštita potrošača*

— EGSO smatra da je važno osigurati visoku razinu zaštite potrošača u području financijskih usluga.

— U tom pogledu uvažava opće načelo prijedloga: „kako bi se osigurala jednaka razina zaštite bez obzira na to tko je vlasnik kredita ili tko ga servisira i bez obzira na zakonski režim koji je na snazi u državi članici kupca kredita ili pružatelja usluge servisiranja kredita"; posebno se moraju poštovati Direktiva o hipotekarnim kreditima ([15]), Direktiva o potrošačkim kreditima ([16]) i Direktiva o nepoštenim ugovornim odredbama ([17]).

— EGSO ističe i obveze vjerovnika prema potrošaču u slučaju izmjene ugovora o kreditu (članak 34.).

— EGSO primjećuje da prijenos kredita znači da dužnik mora poslovati s nefinancijskim poduzećem koje ima drugo osoblje, drukčije metode rada i drukčiju svrhu. Stoga bi nacionalna tijela trebala obraćati pozornost na mjere i preporuke za zaštitu prava dužnika, po uzoru na američki Ured za financijsku zaštitu potrošača. ([18])

4.2.6. *Zaštita radnika*

U svim slučajevima prijenosa kredita vanjskim poduzećima nadležna tijela moraju uzimati u obzir mobilnost i zaštitu radnika onih poduzeća koja su uključena u takve prijenose u skladu s pravom EU-a i nacionalnim pravom.

4.3. ***Ubrzana izvansudska naplata kolaterala***

4.3.1. EGSO naglašava, u pozitivnom smislu, obvezu država članica da osiguraju da poslovni dužnik ima pravo osporiti primjenu tog mehanizma pred nacionalnim sudom (članak 28.). Time bi se na odgovarajući način trebalo zaštititi temeljno pravo građana i poduzeća na pošteno suđenje ([19]), posebno u slučaju ugovornih odredbi koje su nepoštene ili predstavljaju zlouporabu.

4.3.2. Međutim, EGSO prima na znanje dvojbe koje su izrazile neke države članice u pogledu toga da bi takav instrument mogao znatno ubrzati postupak naplate u onim državama članicama u kojima se sudski postupci već rješavaju u kratkom roku. Iako bi izvansudski postupci mogli pogodovati vjerovniku, rješenje za problem loših kredita uglavnom leži u jačanju sudskih postupaka diljem EU-a.

4.3.3. EGSO u svakom slučaju u pozitivnom smislu ističe ograničenja primjene ubrzane izvansudske naplate kolaterala navedena u prijedlogu. Kao prvo, obuhvaćeni su samo sporazumi sklopljeni između vjerovnika i poslovnih dužnika. Nadalje, jasno su isključeni:

— potrošači uključeni u neprofesionalne aktivnosti ([20]);

— neprofitna poduzeća;

— ugovori o financijskom kolateralu ([21]); i

— stambene nekretnine koje su primarno mjesto stanovanja poslovnog dužnika ([22]).

([15]) Direktiva 2014/17/EU (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.).
([16]) Direktiva 2011/83/EU (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.)
([17]) Direktiva 93/13/EEZ (SL L 95, 21.4.1993., str. 29.)
([18]) https://www.consumerfinance.gov/about-us/newsroom/consumer-financial-protection-bureau-reminds-mortgage-servicers-of-legal-protections-for-consumers-when-transferring-loans.
([19]) Povelja Europske unije o temeljnim pravima, članak 47.
([20]) Direktiva 2008/48/EZ o ugovorima o potrošačkim kreditima, članak 3. točka (a).
([21]) Direktiva 2002/47/EZ o financijskom kolateralu, članak 2. stavak 1. točka (a).
([22]) „Financijska kriza, koja je dovela do nesolventnosti mnogih kupaca stambenih nekretnina, natjerala je vlasnike da prodaju svoje nekretnine po najnižim cijenama". Mišljenje EGSO-a o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o ugovorima o kreditu koji se odnose na stambenu imovinu (SL C 318 od 29.10.2011., str. 133.).

4.4. ***Nacrt za osnivanje nacionalnih društava za upravljanje imovinom***

Pravila za državnu potporu

4.4.1. EGSO se slaže s Komisijom da su društva za upravljanje imovinom bila važan dio rješenja za čišćenje bilanci banaka u nekim državama članicama, posebno nakon izbijanja financijske krize. Međutim, također se slaže da su u slučaju javno osiguranih i zajamčenih vozila oni ujedno mogu pridonijeti rizicima za financijsku stabilnost, uključujući potencijalno jačanje pojave poznate pod nazivom „povratna veza između država".

4.4.2. EGSO stoga podupire usklađenost s pravnim okvirom EU-a, posebno s Direktivom o oporavku i sanaciji banaka (BRRD) ([23]) i Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRMR) ([24]).

4.4.3. U praksi su gotovo sva nacionalna društva za upravljanje imovinom ostvarila koristi od određenog oblika državne potpore, uključujući: jamstva za pokrivanje gubitaka ili jamčenje financiranja za društva za upravljanje imovinom (što može dovesti do toga da društvo za upravljanje imovinom ima „državni" rejting pa bi, na primjer, vrijednosni papiri tih društava bili prihvatljivi kao repo kolateral); mogućnost da društva za upravljanje imovinom kupuju imovinu iznad tržišne vrijednosti (vrijednost koju bi platio ulagač), kao rezultat razmatranja gospodarske vrijednosti u duljem roku – višak gospodarske vrijednosti iznad tržišne vrijednosti predstavlja državnu potporu i zahtijeva odobrenje Europske komisije na razini banke; i državnu rekapitalizaciju banaka koje sudjeluju u programima društava za upravljanje imovinom ([25]).

4.4.4. Čak i kad je određen oblik državne pomoći dopušten, najnovijim pravilima EU-a uglavnom se, kao minimum, zahtijeva da se podređeni dug banke sanira vlastitim sredstvima (otpiše ili pretvori u vlasnički udio) kako bi se teret rekapitalizacije dijelio između javnog i privatnog sektora.

Bruxelles, 11. srpnja 2018.

Predsjednik
Europskog gospodarskog i socijalnog odbora
Luca JAHIER

([23]) Direktiva 2014/59/EU.
([24]) Uredba (EU) br. 806/2014 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).
([25]) KPGM.